

[Første næstformand]

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om efterløn
[af Ole Henriksen (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 12. Fremsat 19/10 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Auken):

Det forslag til folketingsbeslutning om efterløn, som SF har fremsat, er enslydende med det forslag, som SF fremsatte i januar 1976 og genfremsatte i augustsamlingen i år. Det er altså et forslag, der har været diskuteret ved flere lejligheder her i folketinget, og der er derfor ingen grund til at holde en læn- gere tale om dette forslag.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at forslagsstillerne som baggrundsmateriale bl. a. har brugt SID's forslag til efterløn og pensionsreformgruppens rapport om udvidet adgang til førtidspension og fleksibel pensionsalder.

Jeg vil dog gerne understrege, at der er en betydelig afstand mellem de meget vidtgående tanker, der ligger nedfældet i SF's forslag, og det forslag, som Specialarbejderforbundet i Danmark har fremsat. Bl. a. tager SID's forslag jo alene sigte på erhvervsaktive personer, hvorimod man forstår, at SF's forslag tager sigte på samtlige indbyggere i dette land, og det gør selvfølgelig også, at de økonomiske omkostninger ved at gennemføre det er formidable.

Men som tidligere arbejdsministre har sagt, er regeringen meget positivt indstillet over for selve tanken om indførelse af en efterlønsordning. Vi har derfor nedsat et udvalg bestående af arbejdsmarkedets parter og har givet dette udvalg til opgave inden udgangen af februar måned 1978 at fremkomme med forslag om indførelse af en efterlønsordning. Denne ordning tænkes udført som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikringsordning, og den

skal tilrettelægges på en måde, der sikrer, at den i videst muligt omfang vil blive finansieret gennem forøgede bidrag til arbejdsløshedsforsikringen og ved besparelser på arbejdsløshedsdagpenge m. v.

Vi ser tanken om en efterlønsordning som en retfærdighedshandling, som en fornuftig arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning beregnet på arbejdsmarkedet, beregnet på de erhvervsaktive, administreret af arbejdsmarkedet selv, altså en langt mere målrettet indsats end det, der lægges op til i SF's forslag.

Jeg skal også understrege, at det er et vigtigt led i det program vedrørende en indsats til gavn for de langtidsarbejdsløse, som vi bl. a. i forbindelse med regeringens forslag senere her i eftermiddag skal diskutere.

Det følger heraf, at det må være regeringens opfattelse, at folketinget bør afvente resultatet af dette udvalgsarbejde, som er et meget, meget hurtigt udvalgsarbejde, og regeringen kan således ikke medvirke til at fremme det foreliggende forslag.

Jeg finder imidlertid, at udvalget bør have lejlighed til at sætte sig ind i socialistisk folkepartis forslag, og jeg har draget omsorg for, at udvalget har fået tilsendt forslaget med fortryk af forhandlingerne i dag og ved de tidligere behandlinger her i salen af SF's forslag, således at man er orienteret både om forslagsstillernes synspunkter og om de politiske partiers vurdering af dette forslag.

Inge Fischer Møller (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe er ligesom arbejdsministeren positivt indstillet over for nogle af de tanker, der ligger i SF's forslag. Som baggrundsmateriale har SF brugt bl. a. SID's forslag til en efterlønsordning. Det har jeg som medarbejder i SID været med til at udarbejde. SID har naturligt arbejdet med dette spørgsmål, fordi de mange undersøgelser, der er foretaget, helt klart viser, at det er hårdt arbejdende ufaglærte, der udgør den største gruppe blandt vore invalidepensionister og førtidsfolkepensionister.

SID's efterlønsforslag skal derfor ikke entydigt ses som et led i bestræbelserne på at skaffe flere arbejdspladser, men skal også sikre, at de, der er udslidt i produktionen, kan få en tid som pensionister, hvor de endnu er mobile og har et nogenlunde godt hel-